

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

IV. Disputatur de duobus Praedictionum voluminibus, quae ab Ezechiele scripta fuisse tradit Josephus; & de Psalmo sextagesimo quarto, nomine Ezechielis, aliorumque inscripto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

virum occultari nobiscum sentiunt, & morem, modumque nostrum antiquitates sacras profana vetustatis spoliis ditandi & decorandi exemplo suo comprobant. Nunc utri sagacius odorati sint, illine, cum Ezechielem, an nos, cum Mosem in Zoroastre latere conjectavimus, aequi & attenti Lectoris esto arbitrium. Lineamenta enim Ezechielis aliqua, at ipsum Mosis os, totumque corpus in eo haud dubie agnoscer.

III. Jam vero quod ad Prophetiæ, quæ Ezechielis nomine inscripta est, *γνωσθητω* Ezechieli ad- & antiquitatem pertinet, ipse se initio operis auctorem Ezechiel declarat, idque *αὐτὸς* scribitur Pro- pheta, qua- nomen ipsius præfixum ge- niti, & proceritas ejus contingens calum: aspectus illius erat usque ad terminos universæ terra: filia ejus pulcherrima, & fructus ejus nimius, & esca universorum in ea: subter eam habi- tabant animalia & bestia, & in ramis ejus conversabantur volucres cæli, & ex ea vesceba- tur omnis caro. Tum deinde: Arborem quam vidisti sublimem atque robustam, cujus altitu- do pertingit ad calum, & aspectus illius in omnem terram, & rami ejus pulcherrimi, & fru- ctus ejus nimius, & esca omnium in ea, subter eam habitantes bestiaæ agri, & in ramis ejus commorantes aves cæli: tu es, Rex, qui magnificatus es, & invaluisti, & magnitudo tua crevit, & pervenit usque ad calum, & potestas tua in terminos universæ terra. Similis hæc arboris descriptio isti Ezechielis ex tricesimo primo capite: Ecce Assur, quasi Cedrus in Libano, pulcher ramis, & frondibus nemorosus..... Cumque extendisset umbram suam, in ra- mis ejus fecerunt nidus omnia volatilia cæli, & sub frondibus ejus genuerunt omnes bestia sal- tum, & sub umbraculo ejus habitabat cætus gentium plurimarum. Hinc parem fere inter- pretationem accepere visæ multis per somnum arbores, Altyagi, Xerxi, Maiæ Virgilii matri. Porro ne quis fallatur, dum nos falli putat, sciat caput hoc Ezechielis tricesi- mum primum, & ante ab Ezechiele fuisse scriptum, quam quartum operis sui Daniel lucubrasset. Illustre præterea, ad fidem Prophetiæ Ezechielis faciendam, testimonium Sirachida, cum ait: Ezechiel, qui vidit conspectum gloriæ, quam ostendit illi in curru Che- rubim: nam commemoratus est inimicorum in imbre, benefacere illis qui ostenderunt rectas vias: respiciebat nempe ad initium Ezechielis, ubi gloria Dei, & currus Cherubim descri- buntur: maxime vero ad ista è decimo capite: Et egressa est gloria Domini à limine Templi, & stetit super Cherubim, & elevavit Cherubim alas suas, exaltata sunt à terra co- ram me, & illis egredientibus rota quoque subsceuta sunt. Unde istud Platonis petium esse rectè à Justino notatum est: *ὁ δὲ ἴσχυς ἠγαυὸν ἐν οὐρανῷ ἔθετο, ἐκ δὲ αὐτῶν ἠδύων ἀπέπευ.* Justin. Patren, Magnus sane imperator in cælo Juppiter, alatum currum agitans. Respiciebat item Auctor Ecclesiastici ad hæc decimi tertii capituli Ezechielis: Propterea hæc dicit Dominus Deus: Et erumpere faciam spiritum tempestatum in indignatione mea, & imber inundans in furore meo erit, & lapides grandes in ira in consumptionem. Reliqua ad tricesimum quartum, & tricesimum sextum cum sequenti pertinent. Ista quoque è libro tertio Regum: Operatus es mala super omnes qui fuerunt ante te, & fecisti tibi Deos alienos & conflatiles, ut me ad iracundiam provocares, me autem projecisti post corpus tuum: annon alludunt ad illa Ezechielis: Propterea hæc dicit Dominus Deus, Quia oblita es mei, & projecisti me post corpus tuum, tu quoque porta scelus tuum & fornicationes tuas? Illud Zachariæ: Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: Disperdam nomina idolorum, & non memorabuntur ultra, germanum est hujus ex Ezechiele: Hæc dicit Dominus Deus: Et disperdam simu- laca, & cessare faciam idola de Memphis.

IV. Porro non unum hoc, quod extat, Prophetiarum volumen edidisse fertur Ezechiel, sed alterum quoque, quod per Judæorum socordiam intercidisse retur Auctor Synopseos. His Josephi verbis nititur ea sententia: *ὁ ὑμῶν δὲ οὐδὲ ἰσχυρίας ἀγορῆσιν αὐτῶν αὐτὰ ἥτις ὄχλους, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπερίτμος ἱερὸς ἱερός, ὅς ἀπέθετο πρὸς τὸν θεοὺς ἑβραίων ἀντιθέτως κέρτατον.* Non solum autem Jeremias iste catibus hominum illa pradixit, sed & Pro- pheta Ezechiel, qui primus libros duos de his conscriptos reliquit. Quæ aliter accipienda censeo, ac vulgo accipi solent, nec enim alterum Ezechielis volumen interiisse existi- mo, quod vulgo tamen credi video; præsertim post Josephi ætatem, qua ætate per universas gentes vulgata erant, & in omnes propemodum linguas conversæ Scriptio- nes sacra. Sed hunc Ezechielis librum, quo nunc utimur, in duas partes Josephi ævo distinctum fuisse puto; & si conjecturis patet locus, triginta novem prioribus capiti- bus primum volumen, postremis novem constituisse alterum, quo Templi reparatio ac Urbis dimensio continetur. Profecto cum Pradus, & Villalpandus, diligentissimi li- bri hujus Interpretes, explanationem inter se partiri voluissent, ille triginta novem priora, hic reliqua exponenda suscepit; cum neutrum tamen ad verustam illam parti- tionem respexisse credam. Nempe ita res ferebat, nam prædictiones sunt quasi distinctæ penitus inter se & discretæ. Psalmus præterea sexagesimus quartus, Davi- dis, Jeremiæ, & Ezechielis nomen præscriptum gerit: quod nimirum ad Psalmorum

Disputatur de duobus Prædictionibus voluminibus, que ab Eze- chiele scripta fuisse tradit Josephu; & de Psalmo sex- agesimo quarto, nomi- ne Ezechielis, aliorumque inscripto. Athan. in Syn- nopl. Joseph. Antiq. libr. 10, cap. 6.

Eccli. 49, 10.

Ezech. 10, 18.

Justin. Patren,

Ezech. 13, 11.

Ezech. 23, 17.

Zach. 13, 2.

Ezech. 50, 13.

Davidicorum formam à Jeremia compositum Ezechiel, ad quem fuerat missus, ali-
quibus fortasse adjectis, vel resectis, vel mutatis, ad præsentem rerum statum accom-
modaverit, & populo præcinnendum dederit.

*Refelluntur
argumenta
Adversario-
rum.
Primum ar-
gumentum.
Tract. Theol.
cap. 2. & 11.*

V. Sed nec immunis a male feriatorem hominum calumniis & cavillationibus fuit
iste Liber: nam primam struit Theologo. Politicus arguator ex Thalmudico tractatu
Sabbathi, in quo legitur, propter sententias aliquas Ezechielis, quæ Mosis effatis vi-
dentur repugnare, Rabbinos de expungendo ipsius Libro & rejiciendo consilia agi-
tasse; ac fuisse facturos, absque Anania quodam fuisset, qui discrepantias illas conci-
liaturum, nodosque omnes soluturum se recepit; ac re præstitit. Tum deinde horum
repugnantium locorum specimen affert, eumque qui capite Ezechielis decimo octavo
habetur, quo negat futurum Deus, ut majorum delicta immeriti nepotes luant, con-
fert cum tricesimo quarto Exodi, & tricesimo secundo Jeremiæ, ubi Deus paterno-
rum scelerum pœnas à nepotibus ac pronepotibus expetitur esse dicitur. At hoc ipso
argumento convellit Deuteronomii *חננומים*, quod huic Ezechielis doctrinæ con-
sentiit his verbis: *Non occidentur patres pro filiis, nec filii pro patribus, sed unusquisque pro
peccato suo morietur*: convelluntur & Libri Regum ac Paralipomenon, quorum par est
doctrina. Otiosi hominis esset huc afferre quæ ad has sententias conciliandas Inter-
pretes congestere. Paucis dicam, ob patrum noxas sæpe filios plecti pœnis temporariis:
unde vetus illud:

Deut. 24. 16.

De male questis non gaudet tertius hæres:

æternis vero suppliciis sua quemque peccata luere. Præterea cum post expensam il-
lam sententiarum pugnam ac discordiam, Ezechielis librum nihilominus in Canone
retinendum censuerint Rabbini, eamque Ananias composuerit, vel inde cognoscitur,
temere, ipsis Rabbiniis iudicibus, ac perperam facere, quisquis Librum hunc pro-
pterea censeat oppugnandum.

*Secundum
argumentum.*

VI. Ac velut infirmitatis argumenti hujusce prioris consciusidem Disputator, aliud
ad elevandam Prophetiæ Ezechielis auctoritatem excogitat, eamque majoris operis
fragmentum esse quatuor rationibus probare satagit, quarum prima hæc est, Librum
à conjunctione connexiva initium ducere. Altera ab his verbis petitur, quæ in fronte
Libri apparent: *Et factum est in tricesimo anno*, unde concluditur Ezechielem res sibi
à Deo superioribus quoque annis præmonstratas commemorasse. Tertiam suppeditat
ista tertii versus primi capitis verba: *Fuerat sæpe verbum Dei Ezechieli filio Buzi, Sacer-
doti, in terra Chaldeorum*. Postrema oritur ex Josepho, qui capite decimo libri deci-
mi Antiquitatum, prædixisse Ezechielem narrat, futurum ut Sedecias Babylonem non
videret, quod in eo libro Ezechielis, qui superest, nusquam reperitur; sed contra
decimo septimo capite in Babyloniam ductum iri prænuntiat. Quarum rationum levi-
tatem arguere facile est: nam quæ ducitur ex conjunctione connexiva libro Ezechie-
lis præfixa, eadem libris Josue, & Ruth, & primo Regum, & Jonæ, & primo Ma-
chabæorum præmissa est; neque semper copulam significat, sed sæpe ab Ebraeis, vel
ornatus adhibetur gratia, vel aliis de causis quas afferunt Grammatici. Alteram con-
futur verborum, quæ opponit Adversarius, legitima interpretatio: ea autem ex Jona-
thane & R. Davide Kimchi petenda est; ille quippe tricesimum hunc annum nu-
merandum esse ait ab eo tempore, quo Helcias summus Ebraeorum Pontifex librum
Legis invenit in domo Sanctuarii, anno nempe Josiæ decimo octavo; David autem
Kimchi hoc tempore actum fuisse annum Jubilæum docet. Quibus characteribus in-
signitus ille annus, quidam fuit cardo temporis, unde consequentes annos Ezechiel
numeravit. Tertia vero falso innixa fundamento sponte corrui: nam versu tertio, ita
in Ebraicis concepto: *היה היה דבר יהוה אל-יהוהקאל*, dictiones istæ, *פנימים רבות*, *mul-
tis vicibus*, hoc est sæpe, nusquam apparent, neque Interpretes agnoscunt. Denique
quod ex Josepho prodit argumentum, futile est: nam quæcunque vaticinatus est Eze-
chiel, in literas relata non sunt; neque quidquid unquam retulit in literas, hoc quod
habemus Volumine continetur. Itaque prædictio illa ad Sedeciam pertinens, vel voce
tantum prolata est, & per nuntios Sedeciæ significata, vel per epistolam ab Ezechiele
missa; minime vero in Librum vaticiniorum relata. Quod autem addit Theologo. Po-
liticus Doctor, contrarium haberi decimo septimo Ezechielis capite, in eo stolidè ha-
lucinatur; nam Sedeciam non visurum esse Babylonem, minime alteri huic vaticinio
repugnat, Sedeciam ductum iri Babylonem: postquam enim oculis privatus est Se-
decias, ductus est Babylonem; itaque Babylonem non vidit, & tamen Babylonem
deportatus est. Atque id Sedeciam ipsum jam ante sefellisse scribit Josephus: cum
enim futurum asseveraret Jeremias, ut captivus Babylonem duceretur, negaret vero
Ezechiel visurum hunc Babylonem; repugnantes, ideoque vanas & incertas esse vati-
cinationes Sedecias ratus est, quas consentientes ac verissimas esse eventus compro-
bavit.

*Joseph. Antiq.
libr. 10. cap. 10.*